

вання цього літоку, вирощування річників, вирощування товарної риби. Кожен технологічний цикл здійснюється в окремому ставку, що позначається на організації аналітичного обліку витрат виробництва. Також при організації обліку процесу

виробництва у рибництві слід врахувати сезонний характер вирощування риби. Беручи до уваги організаційно-технологічні особливості діяльності рибницьких господарств при організації обліку можна досягти відповідності його потребам управління.

Список літератури:

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>
2. Методичні рекомендації з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) сільськогосподарських підприємств: Наказ Міністерства Аграрної Політики України від 18.05.2000 р. № 132 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>
3. Довідник зооінженера / [М. І. Машкін, Д. І. Барановський, О. І. Сокол та ін.]; За ред. М. І. Машкіна. – Київ: Урожай, 1989. – 320 с.
4. Бухгалтерський облік рибницьких господарств // Вісник податкової служби України. – 2010. – № 12. – С. 44.

Золотарева Н. С.

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

ВЛИЯНИЕ ОРГАНИЗАЦИОННО-ТЕХНОЛОГИЧЕСКИХ ОСОБЕННОСТЕЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ РЫБООЛОВНЫХ ХОЗЯЙСТВ НА ПОСТРОЕНИЕ УЧЕТА ПРОИЗВОДСТВА ПРОДУКЦИИ

Резюме

Исследовано влияние организационно-технологических особенностей деятельности рыбных хозяйств на построение учета производства продукции. Установлены различия в организации аналитического учета рыболовческих предприятий различных систем. Обоснована необходимость формирования учетной политики в соответствии с особенностями деятельности предприятия.

Ключевые слова: организационно-технологические особенности деятельности, рыболовство, учет, производство.

Zolotar'ova N. S.

Kiev National Economic University named after Vadym Hetman

INFLUENCE OF ORGANIZATIONAL AND TECHNOLOGICAL FEATURES ACTIVITIES FISHERY FARMS TO BUILD ACCOUNTING PRODUCTION

Summary

The influence of organizational and technological features of fisheries activities on construction accounting production. The differences in the organization of analytical accounting aquaculture enterprises of different systems. The necessity of the formation of significant accounting policies in accordance with the features of the company.

Key words: organizational and technological features of the activity, fish farming, accounting, production.

УДК 657.243

Кац М. В.

Швец В. Г.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

СТАНДАРТИЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ ВІДПОВІДНО ДО МІЖНАРОДНОЇ ПРАКТИКИ ОБЛІКОВОГО ПРОЦЕСУ

У статті висвітлено загальноприйнятну міжнародну практику документального оформлення операцій купівлі-продажу товарно-виробничих запасів, здійснено її порівняння з досвідом проведення таких операцій в вітчизняному обліку та запропоновано можливі варіанти його удосконалення і спрощення на основі стандартизації та гармонізації відповідно до світових стандартів.

Ключові слова: облік, документування, стандартизація, замовлення постачальнику, видаткова накладна, податкова накладна.

Постановка проблеми. Стандартизація бухгалтерського обліку на вітчизняних підприємствах, відповідно до міжнародної практики і досвіду, є необхідною умовою подальшого розвитку нефінансових підприємств і організацій на шляху інтеграції у світову спільноту. Це дозволить значно спростити сам процес відображення господар-

ських операцій, зменшити, головним чином, документальне навантаження, а також розширити масштаби діяльності.

Ці зміни будуть корисними, перш за все, з практичної точки зору ведення бухгалтерського обліку. Ініціатори законопроектів про затвердження все нових і нових форм і кількості

документів, реєстрів тощо, за допомогою яких відображаються господарські операції підприємств, замислюються лише над тим, яким чином можна посилити контроль за діяльністю юридичних осіб, і зовсім не думають про те, яким тягарем для організації є збір, ведення, зберігання і моніторинг усієї необхідної документації. На підприємствах з більш-менш великими обсягами діяльності суто документальною роботою займаються цілі відділи, в обов'язки яких входить виключно отримання, перевірка і підготовка до зберігання розхідних документів, якими оформлюються операції купівлі-продажу продукції, товарів та надання послуг. Також велика кількість первинної документації призводить до невчасного її отримання, помилок у датах документів, їх нумерації, розбіжностей через різні способи заокруглення в видатковій і податковій накладних, наприклад, витрат часу на виправлення та доставку правильного варіанту, а найголовніше – штрафних санкцій з боку органів державної податкової служби України за будь-яке з цих порушень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблему гармонізації та стандартизації бухгалтерського обліку у своїх працях досліджувало багато вітчизняних учених: С. В. Андрос, Ю. І. Боярський, С. С. Герасименко, Г. П. Голубнича, А. О. Єпіфанова, Н. І. Пилипів, В. І. Попович, О. П. Щеглов та ін.

О. І. Гадзевич, А. Т. Сафарова [12, с. 68] у своїх дослідженнях розглядають стандартизацію як встановлення єдиних показників, за якими можна було б зіставити дані бухгалтерського обліку різних країн. Варто зазначити позицію науковця О. М. Петрука, який наголошує, що гармонізації бухгалтерського обліку на національному рівні можна досягнути тільки завдяки узгодженню національного законодавства у сфері бухгалтерського обліку, яке уніфікує його методологію [16, с. 48]. Він вважає, що в Україні необхідно приймати інструкції в розрізі існуючих стандартів, які однозначно визначають окремі методику і мінімізують їх варіанти з подальшим суворим контролем їх виконання. Це означає, що правове регулювання бухгалтерського обліку повинно відбуватися у формі нормативних актів, що мають переважно імперативний характер за активної участі держави [17, с. 14].

Професори С. С. Герасименко, А. О. Єпіфанова [10, с. 5] у своїх працях зазначають, що на сьогодні, в Україні однією з проблем суспільства є завдання привести існуючу в країні систему бухгалтерського обліку і звітності у відповідність з вимогами ринкової економіки та міжнародних стандартів. Учені вважають, що важливим є вивчення накопиченого досвіду в країнах з розвинутими ринковими системами господарювання, адже у сучасному вигляді національні стандарти обліку західних держав, які відповідають міжнародним стандартам, приведені у відповідність із загальними концептуальними основами і принципами.

Слушною є і думка Ю. І. Боярського [9], О. П. Щеглова [19], В. І. Поповича [18], які відзначають необхідність трансформації вітчизняної системи бухгалтерського обліку відповідно до вимог міжнародних бухгалтерських стандартів. Науковці наголошують на невідповідності організації та методології бухгалтерського обліку сучасним реаліям ринку, що викликано інертністю вітчизняного законодавства у сфері бухгалтерського обліку, яке зорієнтовано виключно на індустріальний характер економіки та має ознаки за-

конодавства країни з економікою закритого типу. Приведення вітчизняного законодавства сфери бухгалтерського обліку у відповідність вимогам ринку з перспективою побудови постіндустріальної економіки дозволить вирішити поставлені проблемні питання.

С. В. Андрос [8] наголошує на невідповідності і неузгодженості у діяльності вищих законодавчих органів, щодо повноважень і компетенції з питань розроблення та впровадження П(С)БО, відсутності професійної компетентності бухгалтерів, наявності прогалин у податковому обліку, що певною мірою стримує інноваційний розвиток вітчизняної економіки. Вона зазначає, що бухгалтерський облік, адаптований до вимог міжнародних стандартів, повинен стати необхідним засобом ведення міжнародного бізнесу та формування належної економічної політики.

Актуальність питання гармонізації та стандартизації фінансової звітності та обліку в цілому, додають прийняті зміни до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Підприємства з 1 січня 2012 року самі визначають доцільність застосування міжнародних стандартів (крім випадків, коли обов'язковість застосування міжнародних стандартів визначена законодавством).

Слушною є думка Г. П. Голубничої [13], Ю. І. Боярського [9], С. В. Андрос [8], які зазначають, що важливою складовою переходу України до міжнародних стандартів є питання гармонізації і стандартизації обліку запасів.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Проте питання наближення вітчизняного бухгалтерського обліку товарно-виробничих запасів до міжнародних стандартів досліджено недостатньо.

Мета статті – дослідити міжнародну практику документального оформлення операцій купівлі-продажу товарно-виробничих запасів, здійснити її порівняння з досвідом проведення таких операцій в вітчизняному обліку та запропонувати можливі варіанти його удосконалення і спрощення на основі стандартизації та гармонізації відповідно до світових стандартів.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання:

- висвітлити основні види бухгалтерських документів, якими оформляються операції купівлі-продажу товарів у світовій практиці;
- дослідити доцільність використання міжнародного досвіду в частині документального оформлення придбання або продажу запасів.

Виклад основного матеріалу. Розглянемо закордонний досвід документального оформлення господарських операцій із придбання товарно-виробничих запасів, головним чином, звертаючи увагу на кількість необхідних для цього первинних документів, та порівняємо його з вітчизняним. Міжнародна практика пропонує застосовувати 3 види основних документів для оформлення господарських операцій надходження/продажу запасів: замовлення постачальнику (*Purchase order*), накладну (*Invoice*), податкову накладну (*VAT invoice*), якщо підприємство зареєстровано, як платник податку на додану вартість [5].

Замовлення постачальнику (*Purchase order*) – офіційна пропозиція, бажання покупця придбати певну кількість/об'єм товару за погодженою ціною. Момент прийняття замовлення продавцем є моментом початку існування/укладення контракту між постачальником продукції та її покупцем, до

цього моменту договору не існує. Таке замовлення не оформлюється на паперових носіях, а відправляється в електронному вигляді через мережу Інтернет [4]. В Україні поширена трошки інша практика оформлення замовлення постачальнику: це відбувається, як правило, в усній формі по телефону, або в письмовій через електронну пошту з подальшою необхідністю укладання договору, в якому зазначаються: кількість, вартість, терміни поставки товару тощо. Такі розбіжності пов'язані, в першу чергу, з тим, що вітчизняна електронна торгівля ще не отримала такого поширення та розвитку, як за кордоном, і далеко не всі виробничі підприємства мають повноцінні офіційні сайти в мережі Інтернет, на яких би була повністю представлена їх продукція з можливістю оформляти замовлення на її придбання. Отже, міжнародний *Purchase order* може реально замінити два українські документи: замовлення постачальнику і контракт.

Накладна (*Invoice*), що виписується продавцем продукції її покупцю, крім основного свого призначення (відображення найменування товару, його кількості і ціни), поєднує в собі ще рахунок-фактуру (вказується період бажаної оплати за товар) [2]. Таким чином, два вітчизняні документи (видаткова накладна і рахунок-фактура) можна замінити одним. Крім того, важливим нюансом є те, що накладні в міжнародній практиці не обов'язково завіряти підписами та мокрими печатками підприємств, а це, в свою чергу, дозволяє відправляти їх в електронному вигляді, як повноцінні документи, що можна відображати в обліку, та які мають юридичну силу. Адже, відомо, що процес підписання видаткових накладних з обох сторін в українській практиці займає багато часу, особливо, якщо контрагенти територіально знаходяться в різних регіонах і частинах країни, і не рідко документи губляться під час доставки/передачі їх поштою, що не дозволяє вчасно відображати їх в обліку. Щоб вирішити цю проблему, вітчизняні бухгалтери роблять проведення в базах ведення бухгалтерського обліку на підставі сканкопій документів, які їм відправляють постачальники. Але і це не є рішенням проблеми, оскільки дуже поширеними є випадки, коли оригінали документів при отриманні відрізняються від сканкопій, які надсилались раніше, в частині вартості, кількості, дат, нумерації тощо, і їх виправлення, а також час на отримання нових може затягуватися на тривалий термін. Тому поширеною практикою діяльності вітчизняних підприємств є отримання документів із затримкою в 2–3 місяці від дати події.

15 квітня 2014 року Верховна Рада України прийняла законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу». Як закон, він набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, тобто восени 2014 року ми вже зможемо оцінити всі його нововведення, а саме з 6 листопада 2014 р. Одними з найважливіших – є відміна обов'язковості печаток [13].

Колись імперативна норма «повинен» тепер буде звучати так: «Суб'єкт господарювання може мати печатки». Тобто, чи мати печатку кожне підприємство буде визначати на власний розсуд.

Печатки виключені тепер з обов'язкових атрибутів багатьох документів: договорів, реєстраційних документів (протоколи загальних зборів, реєстри присутніх), довіреностей виданих від імені юридичних осіб, звітів про оцінку майна. Норми законів, які містили фрази «засвідчені підписом уповноваженої особи» тепер не містять слів «та

скріплені печаткою». Фактично така відміна надає офіційного статусу документам за наявності лише підпису уповноваженої особи [10].

Варто зазначити, що Кіпр має позитивний досвід стосовно права застосування печаток. Зокрема, законодавством Кіпру, що регулює діяльність компаній, передбачено наявність так званої «корпоративної печатки», підпис будь-якої уповноваженої компанією особи, прирівняний за юридичною силою до відтиску печатки. Проте, навіть не зважаючи на наявність такої печатки, письмові угоди, які раніше необхідно було підписувати під корпоративною печаткою компанії, можна підписувати і без такого відтиску. Втім, обов'язковість використання печатки може бути встановлено статутом компанії, який, зазвичай, окрім наявності такої печатки, встановлює необхідність підпису двох або більше осіб (наприклад, двох директорів або директора і секретаря). Таким чином, компанія самостійно приймає рішення щодо необхідності використання печатки при веденні господарської діяльності.

Так само знаковим є досвід США. У більшості штатів обов'язковості наявності печатки не закріплена на законодавчому рівні. Наявність печатки, насамперед, створює презумпцію належного підписання документу корпорацією. Тим не менше, це не виключає у подальшому можливість доведення у судовому порядку того, що така печатка була використана особою, яка не мала на те повноважень. За відсутності печатки такої презумпції немає, отже сторони у судовому порядку муситимуть доводити повноваження підписанта на загальних підставах. Стосовно кількості підписів, то законодавчо не встановлено щодо цього спеціальних правил. У деяких штатах законом передбачено, що наявність більшої кількості підписів лише підвищує юридичну силу документу. Так, корпоративне законодавство Каліфорнії встановлює, що в разі підписання документу головою ради директорів, президентом, або віце-президентом, а, крім того, секретарем або фінансовим директором, корпорація не може заперечувати угоду, посилаючись на відсутність у зазначених осіб компетенції [14].

На наш погляд, юридичні особи не відмовлятимуться одразу від використання печатки, оскільки це є сталою практикою у вітчизняних господарських відносинах. На сьогодні, державою не передбачено механізмів засвідчення справжності підпису на угодах, окрім печаток, а тому прийняття даних змін може призвести до збільшення кількості позовів про визнання документів недійсними, звернень до відповідних експертних установ для встановлення дійсності підписів.

Так чи інакше, підприємцю необхідно буде на свій страх і ризик приймати рішення щодо використання або невикористання печаток при здійсненні господарської діяльності, або ж приймати рішення щодо нотаріального посвідчення документів, що, у свою чергу, призведе до додаткових витрат.

Податкова накладна (*VAT invoice*) в міжнародній практиці мало чим відрізняється від вітчизняної. Виконує таке ж призначення та виписується на тих же підставах, як і в Україні. Єдиною значною відмінністю є те, що її не треба, як і інвойс, завіряти підписом уповноваженої особи та печаткою підприємства, що робить можливим передачу її контрагенту через мережу Інтернет [7]. Це дозволяє дуже оперативно відображати документ в обліку. Таке спрощення значно б полегшило роботу облікового персоналу по відображенню і проведенню податкових накладних в обліку. Як вже зазначалось раніше, оригінал документу може дуже

довго надходити до бухгалтерії контрагента, тому часто деякі податкові накладні відображаються в обліку наступним місяцем за місяцем їх фактичного створення. Це, в свою чергу, призводить до збільшення податкового зобов'язання з податку на додану вартість підприємства, яке б можна було зменшити на суму податкового кредиту, якщо б оригінал податкової накладної вчасно надійшов до бухгалтерії. Також виникає багато проблем з виправленням певних даних у самій формі податкової накладної. Державна податкова служба України надзвичайно прискіпливо перевіряє всю інформацію, зазначену у документі. Поширеними є випадки, коли у підприємства знімали право на податковий кредит у разі неправильного написання назви компанії у податковій накладній, при чому маються на увазі не граматичні помилки, а скорочення назви форми господарювання (з «Товариство з обмеженою відповідальністю» на «ТОВ»), також розмір літер (якщо в установчих документах назва компанії пишеться великими літерами, то і у податковій накладній вся назва має бути прописана великими літерами). Якщо постачальник випадково виписав податкову накладну з певними помилками, то їх виправлення і доставка правильного варіанту займе багато часу. Чомусь відправлення податкових накладних в електронному вигляді з електронними підписами підприємства і відповідальної особи зовсім не набули поширення в Україні. Одиниці юридичних осіб передають своїм контрагентам податкові накладні в такий спосіб, абсолютна ж більшість – все ще видає їх на паперових носіях, хоча ця норма в українському законодавстві вже скасована..

Таким чином, існує реальний механізм спрощення документального оформлення операцій купівлі-продажу товарно-виробничих запасів, головним чином, шляхом скорочення кількості таких документів.

Таке нововведення дозволить не тільки спростити обліковий процес на українських підприємствах, а також сприятиме відкриттю ними представництв закордоном, або ж іноземні компанії створюватимуть структурні підрозділи в Україні. А однакові схеми документального оформлення операцій купівлі-продажу сприятимуть зведенню даних діяльності до єдиної бази, що об'єднує

Рис. 1. Документальне оформлення процесу купівлі-продажу товарно-виробничих запасів: вітчизняний та міжнародний досвід

кілька підприємств у різних країнах світу.

Висновки і пропозиції. Стандартизація документального оформлення операцій купівлі-продажу товарів, відповідно до міжнародної практики, є не лише необхідною умовою подальшого розвитку нефінансових підприємств і організацій на шляху інтеграції у світову спільноту, але і значним спрощенням з точки зору практики відображення і проведення таких операцій в обліку. Перш за все, це зменшить документальний тягар, який зараз є проблемою абсолютно всіх діючих великих і середніх підприємств у частині збору, ведення, зберігання і моніторингу усієї необхідної документації, а також сприятиме розвитку електронної торгівлі, що також дозволить значно економити час і ресурси підприємств. Додатково це призведе до вдосконалення бухгалтерського обліку на основі використання сучасних інформаційних технологій, які є реальним механізмом спрощення та економії часу на проведення абсолютно всіх господарських операцій підприємства.

Також хотілось би зазначити, що зараз вже доволі поширеною є практика складання фінансової звітності і ведення бухгалтерського обліку за міжнародними стандартами. Але переймаючи основні норми, вимоги та правила, нововведення чомусь майже не стосуються змін у документальному оформленні господарських операцій. Українське законодавство досі пропонує величезну кількість первинних документів, на основі яких вимагається відображати факти господарської діяльності в обліку. Однозначно, позитивними б зрушеннями стали певні спрощення і покращення в цьому напрямку.

Список літератури:

- Dobler, Donald W; Burt, David N (1996). *Purchasing and Supply Management, Text and Cases* (Sixth Edition ed.). Singapore: McGraw-Hill. p. 70.
- Invoice [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://en.wikipedia.org/wiki/Invoice>.
- Overview of Accounting Process for Purchase Orders [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.finance.utoronto.ca/services/finmgmtpro/process.htm>.
- Purchase order [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Purchase_order.
- Purchasing Documents and Procedure [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.leoisaac.com/fin/exercise18.htm>.
- Recording purchases [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cliffsnotes.com/more-subjects/accounting/accounting-principles-i/accounting-for-a-merchandising-company/recording-purchases>.
- VAT invoices: what they must show [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.hmrc.gov.uk/vat/managing/charging/vat-invoices.htm#1>.
- Андрос С. В. Реформування обліку та фінансової звітності відповідно до міжнародних стандартів [Електронний ресурс] / С. В. Андрос. – Режим доступу: <http://economy.kpi.ua/ru/node/271>.
- Боярський Ю. І. Нормативно-правове регулювання бухгалтерського обліку незавершеного виробництва: стан та перспективи розвитку / Ю. І. Боярський // Вісник ЖДТУ. – 2011. – № 2(56). – С. 31–36.
- Бухгалтерський облік: актуальні проблеми та рішення: монографія / за ред. [С. С. Герасименко, А. О. Єпіфанов, М. Д. Корінько та ін.]. – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2010. – 162 с.
- Відміна печаток [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://altersign.com.ua/pro-kompaniju/novyny/50-vidmina-pechatok>.
- Гадзевич О. І. Впровадження міжнародних стандартів обліку і звітності в Україні / О. І. Гадзевич, А. Т. Сафарова // Вісник національного університету «Львівська політехніка». – 2007. – № 577. – С. 67–70.
- Голубнич Г. П. Удосконалення обліку виробничих запасів на основі їхньої гармонізації та стандартизації [Електронний ресурс] / Г. П. Голубнич. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/1_NIO_2012/Economics/7_98869.doc.htm.
- Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу: Закон України № 1206-VII від 15 квітня 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1206-18>.

15. Наявність печаток – право, а не обов'язок [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://spektor.ua/uk/article/nalitchie-petchatey-v-pravo-a-ne-obyazannosty>.
16. Петрук О. М. Гармонізація національних систем бухгалтерського обліку : монографія / О. М. Петрук. – Житомир : ЖДТУ, 2005. – 420 с.
17. Петрук О. М. Розвиток національної системи бухгалтерського обліку в Україні: стратегія, гармонізація, регламентація : дис. ... д-ра екон. наук : спец. 08.06.04 / Олександр Михайлович Петрук. – Житомир, 2006. – 358 с.
18. Попович В. І. Облік запасів за національними та міжнародними стандартами бухгалтерського обліку [Електронний ресурс] / В. І. Попович. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/znptdau/2012_2_2/18-2-39.pdf.
19. Щеглов О. П. Національні та міжнародні стандарти з обліку запасів: відмінності, недоліки, шляхи гармонізації [Електронний ресурс] / О. П. Щеглов. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/23_NTP_2010/Economics/70466.doc.htm.

**Кац М. В.
Швец В. Г.**

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко

СТАНДАРТИЗАЦИЯ БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА НА ПРЕДПРИЯТИЯХ УКРАИНЫ В СООТВЕТСТВИИ С МЕЖДУНАРОДНОЙ ПРАКТИКОЙ УЧЕТНОГО ПРОЦЕССА

Резюме

В статье раскрыто общепринятую международную практику документального оформления операций покупки-продажи товарно-производственных запасов, проведено сравнение с опытом проведения таких операций в национальном учете и предложено возможные варианты его усовершенствования на основе стандартизации и гармонизации в соответствии с международными стандартами.

Ключевые слова: учет, документирование, стандартизация, заказ поставщику, расходная накладная, налоговая накладная.

**Kats M. V.
Shvets V. G.**

Taras Shevchenko National University of Kyiv

ACCOUNTING STANDARDIZATION BASED ON INTERNATIONAL PRACTICE FOR THE UKRAINIAN ENTERPRISES

Summary

Standardization of the national enterprises' accounting in compliance with international standards is an essential condition for further development of nonfinancial institutions in their integration into the global economic community. The accounting upgrade is expected to be very effective primarily from the perspective of accounting practice. Out-of-Ukraine based international companies commonly use twice less primary accounting documents for buy-sell transactions and their recording. This practice should be applied to the Ukrainian business to bring the accounting of national companies in compliance with their foreign subsidiaries. Likewise it is to simplify accounting for international companies that have subsidiaries in Ukraine.

Key words: accounting, bookkeeping, standardization, purchase order, invoice, VAT invoice.

УДК 657.336

Кац С. В.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ОЦІНКА ПОХІДНИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Похідні фінансові інструменти – це маловивчена економічна категорія, хоча перші їхні різновиди з'явилися кілька століть тому. З ускладненням економічних відносин, збільшенням можливостей перерозподілу фінансових коштів з'являються і нові можливості використання похідних фінансових інструментів. Деривативи дозволяють не тільки використовувати нові варіанти інвестування коштів, а й управляти ризиками, що найбільш важливо з точки зору раціонального інвестування. Приймаючи рішення, спрямовані на реалізацію своїх цілей, фінансові інститути одночасно впливають на грошовий ринок, валютний ринок, ринок цінних паперів та їх похідних інструментів. У цьому зв'язку перед фінансовою організацією стоять завдання не тільки освоєння нових сфер діяльності, а й впровадження нових методів і механізмів ефективного взаємопов'язаного формування та управління похідними фінансовими інструментами.

Ключові слова: справедлива вартість, оцінка, похідні фінансові інструменти, міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, переоцінка.

Постановка проблеми. Відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та фінансової звітності, одним із факторів визнання похідного фінансового інструменту в сис-

темі бухгалтерського обліку є визначення його справедливої вартості, яка змінюється внаслідок коливань відсоткової ставки, курсу цінних паперів, валютного курсу, індексу цін, кредитного